

Posudek k diplomové práci

Dalibor Novák: Limity smluvní volnosti v právu společností

Rozsah diplomové práce Dalibora Nováka přesahuje požadovaný minimální standard, formální a obsahová stránka díla tomuto standardu rovněž vyhovuje.

Diplomant zvolil mimořádně náročné téma vyžadující vysokou míru odborné abstrakce a to se mu zčásti stalo osudným. Jakkoliv diplomantovi nelze upřít, že se poměrně dobře zorientoval v právní úpravě jednotlivých forem obchodních společností, resp. v odborné literatuře a judikatuře k ní, abstraktní nadstavba nad tyto základní poznatky není v díle optimálně postavena a dostatečně dotazena.

Práce jako by stála na několika pilířích, věnovaných jednotlivým úsekům, jež diplomant vymezil. Tyto pilíře se nicméně dostatečně nespojují; jako by na nich mnoho nestálo. Náznaky zobecnění jsou snad na samém počátku a potom až v závěru díla, jádro práce ale vyznívá útržkovitě. Na základní otázku, jaké jsou hlavní limity smluvní volnosti v právu společností, jaké jsou jejich převažující důvody a zda je systém v tuzemském právu správně nastaven, autor odpovídá spíše mlhavě. Jednotlivé pasáže (jednání jménem společnosti, základní kapitál a ochrana věřitelů, řízení a správa jednotlivých druhů společností) neumožňují dostatečnou hloubku záběru, a tak není divu, že se nesou na povrchní, a tudíž ne vždy zcela vystihující a přesné notě. Z jediného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR k určité otázce autor dovozuje dalekosáhlé obecné závěry, při podrobnějším studiu by nicméně musel zjistit, že věc je složitější a neumožňuje zobecnění, k němuž dospěl (viz např. otázka omezení jednatelského oprávnění při zásahu do působnosti valné hromady, rozsah a omezení jednatelského oprávnění člena statutárního orgánu, který je současně generálním ředitelem atd.).

Domnívám se, že by bylo lepší přece jen zůstat v obecnější rovině, konkrétních problémů se dotýkat jen příkladmo a spíše se zaměřit na vystižení základních odlišností jednotlivých forem společností ve vazbě na zvolené téma a na uchopení hlavních zdrojů a důvodů omezení autonomie vůle společníků a zakladatelů. Znovu však zdůrazňuji náročnost takového úkolu pro pregraduálního studenta.

Množství správných poznatků a postřehů (i když jejich souvislost s tématem není vždy zcela přímá) na druhé straně dokládá diplomantovo úsilí a hloubku jeho bádání a studia zvolené problematiky. Je zřejmé, že přípravě díla autor věnoval značnou pozornost a mnoho času.

Formální úroveň práce je odpovídající, zklamáním jsou nicméně četné chyby gramatické, zvláště v psaní interpunkce. Práce s prameny a poznámkovým aparátém snad též vyhovuje, i když na některých klíčových místech z hlediska tématu práce postrádám odkaz na stěžejní odborná díla (tak např. v otázce náplně pojmu „obchodní společnost“ v samém úvodu).

Navzdory nastíněným výhradám dílo hodnotím jako způsobilé obhajoby. Jeho celkové hodnocení ponechávám závislé na jejím průběhu.

V Praze dne 14. ledna 2008

JUDr. Petr Čech, LL.M.